

Лозовський Василь Михайлович
(1917 – 1981),
Герой Радянського Союзу, контр-адмірал,
уродженець м. Ромни.

Народився Лозовський Василь Михайлович 1 січня 1917 в місті Ромни Сумської області в сім'ї робітника-залізничника. Закінчив школу-семирічку. Працював на заводі «Пролетар» в Харкові, спочатку чорноробом, потім майстром по машинах.

У 1934 році вступив до Харківський автомобільний технікум. У Військово-Морському Флоті з 1935 року. У 1940 році закінчив Вище військово-морське училище імені М. В. Фрунзе і був розподілений на Північний флот. З квітня 1940 Лозовський - помічник командира сторожового катера «МО-11», з листопада 1940-го - командир сторожового катера «МО-12». З вересня 1941 Лозовський воював командиром сторожового катера «МО-161» охорони водного району головної бази Північного флоту. З грудня 1941 командував ланкою в дивізіоні винищувачів підводних човнів охорони водного району флоту.

Характеристика Василя Лозовського, дана віце-адміралом В. Н. Алексеевим: «Капітан-лейтенант Василь Лозовський з перших днів війни громив ворога, багато разів брав участь у пошуках підводних човнів, в обстрілі позицій противника, у висадках десантів. Він добре орієнтувався на морі, не губився в складних обставинах і вмів завжди «вийти сухим з води». Енергійний, вимогливий, Лозовський володів неабиякими організаторськими здібностями. Підлеглі любили його,

хоча командир і бував часом не дуже стриманим у відносинах з ними».

1942р. Екіпаж катера Північного флоту МО-135 виконує матроські частівки. Вгорі третій зліва - Лозовський Василь Михайлович.

У сувору пору 1941-1942 рр. ім'я Лозовського стало широко відомим на Північному флоті. Екіпаж катера під його командуванням потопив ворожий підводний човен, висаджував розвідників за лінією фронту і, нерідко під вогнем противника, брав їх на борт.

Незадовго до сформування бригади торпедних катерів Василь Михайлович перейшов з мисливців на дивізіон торпедних катерів. Великі швидкості, лихі атаки, постійна необхідність приймати сміливі рішення - все це якнайкраще відповідало його широкої натурі.

З січня 1943 року - командир 1-го загону бригади торпедних катерів. Всього за роки війни Лозовський здійснив 250 бойових виходів у море, з них 20 - на висадку десантів, 25 - на супроводження конвоїв. Потопив 9 ворожих надводних кораблів і 1 підводний

човен, здійснював мінні постановки.

Війна швидко змінює людей. Вчорашні прості мирні будівельники якимось раптом ставали суворими воїнами, безжально знищували окупантів. І тільки короткі фрази в перервах між боями в матроських кубриках та вдячне слово старшого командира розкажуть більше про людину, яку доля змусила взяти в руки зброю.

«Лозовський Василь Михайлович - високий, великий, ніколи не сумує, веселун», - згадував згодом віце-адмірал А.В. Кузьмін.

Указом Президії Верховної Ради СРСР від 5 листопада 1944 року за успішне командування загonom, проявлену мужність і героїзм у боях з німецько-фашистськими загарбниками, капітан-лейтенанту Лозовському Василю Михайловичу присвоєно звання Героя Радянського Союзу з врученням ордена Леніна і медалі «Золота Зірка» (№ 5057).

Після закінчення війни Василь Михайлович продовжив службу в ВМФ СРСР. З квітня 1945 командував загоном торпедних катерів в бригаді перекладаються кораблів Північного флоту. З січня по грудень 1946 року – командир загону бригади торпедних катерів Балтійського флоту. У 1947 році закінчив командний факультет Вищих орденів Леніна спеціальних курсів офіцерського складу ВМФ СРСР. У грудні 1947 - грудні 1950 - старший офіцер відділу оперативної підготовки штабу 8-го ВМФ. У 1953 році закінчив Військово-морську академію. З листопада 1953 служив на Тихоокеанському флоті командиром 166-ї бригади торпедних катерів, з вересня 1954 - командиром 165-ї бригади торпедних катерів. З жовтня 1956 року командував 25-ю дивізією торпедних катерів ТОФ. У квітні 1957 - 1959 роках - командир Військово-морської бази «Стрілець» Тихоокеанського флоту.

У 1961 році закінчив Військову академію Генерального штабу. З жовтня 1961 - начальник озброєння і постачання - заступник начальника тилу Північного флоту. З грудня 1964 року - начальник 3-го відділення - заступник начальника Управління залізничних і водних повідомлень в Міністерстві оборони СРСР. З березня 1965 року - начальник відділу - помічник начальника Центрального управління військових сполучень Міністерства оборони СРСР.

Контр-адмірал Василь Михайлович Лозовський помер 5 жовтня 1981 року. Похований на Востряковському кладовищі в Москві (ділянка 129).

За довгі роки служіння Вітчизні Лозовський Василь Михайлович був нагороджений:

- орденом Леніна (05.11.44);
- 4-ма орденами Червоного Прапора (13.08.41; 26.06.44; 02.11.44; 26.10.55);
- орденами Нахімова 2-го ступеня (№ 79 від 10.07.44);
- Вітчизняної війни 1-го ступеня (05.05.43);
- 2-ма орденами Червоної Зірки (15.11.50; 22.02.68);
- орденом «За службу Батьківщині у Збройних Силах СРСР» 3-го ступеня (30.04.75);
- медалью "За бойові заслуги" (05.11.46), іншими медалями.

У місті Ромни на будівлі середньої школи №11, в якій вчився Василь Лозовський, встановлена меморіальна дошка.

На Алеї Героїв у рідному місті встановлено пам'ятний стенд на честь ушавленого земляка.

Підготувала провідний бібліограф МЦБС Валентина Салогуб.

www.baplskov.ru